

1. V tu chvíli nekdo nic netušil,
když blížil se polední čas.
Spocenou dřinu nám přerušil
hlučnej a chraplavej hlas.
Že tady v tom kraji si vždycky přál žít,
chlap tvrdil, když před náma stál.
Z farmy se vytratil všecken klid,
náš předák ho na zkoušku bral.

2. Pak vytáh kulatej starej krám,
co struny už vorezlý měl.
Moc neuměl hrát, na to přísahám,
jenom bych rád připomněl.
To benjo by nebylo pro nás tak zlý,
ale vohluchnul snad každej tvor.
Když někde blízko jen promluvil,
ten Markóni vod Mlžnejch hor.

R: Hlasitě smál se a mizerně hrál,
polenem po hlavě rád by mu dal
každej, kdo musel před úsvitem vstát
a za vodou k řece dobytek hnát,
a za vodou k řece dobytek hnát.

3. Jak blázen po nocích halekal,
až jednoho rána se zdejch.
A s benjem svým nám tady zanechal
pár dluhů nesplacenejch.
Snad abysme neřekli, že u nás krad,
dal k dobru ten odřenej cajk.
Kravám s ním chodíme pidlikat
a hulákat na celej kraj.

R: Hlasitě smál se a mizerně hrál,
polenem po hlavě rád by mu dal
každej, kdo musel před úsvitem vstát
a za vodou k řece dobytek hnát,
a za vodou k řece dobytek hnát.